

РЕШЕНИЕ

№ 1164

гр. Плевен, 08.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милена Св. Томова

при участието на секретаря АНЕТА ХР. ЙОТОВА
като разгледа докладваното от Милена Св. Томова Гражданско дело № 20224430101254 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното :

В Плевенският районен съд е постъпила искова молба от Т. АН. ХР. с ЕГН *****, чрез адв.Б.Й. от *** против БЛ. ЕНЧ. К., ЕГН *****, в която се твърди, че страните са родители на децата *** К.а с ЕГН ***** и *** К.а с ЕГН *****. Излага се, че с решение по гр. д. № *** по описа на ***, бащата бил осъден да заплаща месечна издръжка на двете деца общо в размер на 254 лв., считано от 26.10.2017 г. Твърди се, че от датата на постановяване на решението ответника не бил заплатил нито една месечна издръжка. Образувано било Изпълнително дело *** към *** и към 17.01.2022 г. дължимата от него сума възлизала на 8646 лв. Твърди се още, че ответника не се грижел по никакъв начин за двете си деца и не се интересувал от тях.

Навеждат се още доводи, че бащата представлявал опасност за личността, здравето и възпитанието на двете си деца, т.к. бил криминално проявен, осъждан и лежал в затвора; опасен бил и имал постоянно девиантно поведение; нямал трудови навици, не работел и от тази гледна точка също бил лош пример за своите деца.

Като следствие от изложеното се отправя искане за постановяване на решение, с което ответника да бъде лишен от родителски права по отношение на двете деца.

Ответникът е депозирал писмен отговор в срока по чл.131 от ГПК, с който оспорва исковата претенция. Оспорва твърденията на ищцата, че не се е грижел за децата. Твърди, че до 2017г. полагал големи грижи за отглеждането на децата и тяхната издръжка. Отношенията с тях били изключително топли и близки. Излага се, че след конфликт с ищцата, при който тя била увредена в резултат на негово деяние и задържането му, родителите подписали споразумение, с което бащата се съгласил майката да упражнява родителските права по отношение на децата, а той да има крайно ограничен режим на лични контакти с тях в присъствие на длъжностно лице от ***. Сочи се, че от 08.03.2017г. до края на м.юни 2021 г. ищеца бил лишен от тази възможност поради престоя си в затвора, а от тогава до настоящия момент бил лишен от възможност да контактува с децата си, макар и в горните ограничени времеви граници, поради неправомерното поведение на ищцата, която отказвала да предостави възможност за контакт на бащата с децата - не само личен, но и чрез контакти по телефон или социални мрежи. Твърди се от ищеца, че мобилният му номер бил блокиран от ищцата, както и блокиран в социалните мрежи. Излага се, че едното дете, поради влошено здравословно състояние се намирало извън РБ на лечение с майката, а другото дете се отглеждало от родителите на ищцата, които по нейно настояване не допусkali никакви контакти между бащата и това дете. Опитите му да проведе телефонен разговор с майката с искане да види децата или да се информира за състоянието им били използвани от същата за да подаде сигнал, че той я заплашвал. Твърди се, че ответника подал две заявления до *** с молба да предприемат необходимите мерки и да създадат условия той да контактува с децата, но до момента на иницииране на настоящото производство такива действия от *** не били извършени. Бащата смятал също така, че майката неправомерно настройвала децата срещу него, използвайки обстоятелството, че бил задържан, а в последствие чрез пълното му изолиране от тях. Твърди се още, че ищеца научил за тежкото заболяване на голямата си дъщеря в затвора, когато получил искова молба за увеличение на издръжката. Тогава, силно разстроен и притеснен, се обадил на ищцата, за да поиска информация за здравословното състояние на детето, но тя започнала да го обижда, отказала да го информира и подала сигнал до ***, че била заплашвана от него. Излага се също, че ответника страда от тежки заболявания, открити след излизането му от затвора, когато е имал възможност да получи адекватна медицинска грижа и изследвания. От м. юли 2021 г. бил диагностициран с тежко хематологично заболяване - полицитемия вера. През м. октомври същата година бил освидетелстван от ТЕЛК със 75% нетрудоспособност

поради негови тежки страдания, в това число: неинсулинозавсим диабет с неврологични усложнения, диабетна полиневропатия, хипертонично сърце със застойна сърдечна недостатъчност. Посочените заболявания представлявали непреодолима за него пречка да полага труд, да реализира доходи и изплаща издръжка за децата. Единствените му доходи съставлявали отпуснатата пенсия за инвалидност в размер на 212лв. месечно от 25.12.2021 г. Твърди се, че независимо от това, ответника винаги се стремил да осигури материална подкрепа за децата си. Сочи се, че бащата положил усилия да осигури помощ от свои близки в чужбина, за да се проведе адекватно лечение на заболяването на голямата му дъщеря, но майката отказала да приеме тази помощ. Ответникът оспорва твърдението в исковата молба, че е заплаха за развитието на децата си, тъй като бил осъждан и твърди, че ищцата също била осъждана, а това не преценявала като обстоятелство, опасно за децата и тяхното развитие.

Съдът, след като се съобрази със становищата на страните, събра необходимите доказателства за изясняване на делото от фактическа и правна страна и прие за установено следното :

Безспорно е по делото и се установява от приложените преписи на удостоверения за раждане, , че ищцата Т.Х. е майка, а ответника Б.К. баща на децата *** К.а с ЕГН *****, родена на *** и *** К.а с ЕГН *****, родена на ***

Не се спори и се установява от представения препис на протоколно определение *** по гр.д.№*** по описа на ***, че по силата на одобрена спогодба между страните са били предоставени на ищцата Т.Х. за упражняване родителските права по отношение на децата *** и ***, а ответника Б.К. е бил осъден да им заплаща ежемесечна издръжка в размер на по 127лв. и също така определен режим на лични контакти на бащата с децата всеки първи и трети петък от месеца за времето от 16.00ч. до 18.00ч. в помещение на *** и в присъствие на служител от същата *** по местоживееене на децата.

От приложеното удостоверение с изх.№***, издадено от *** по изп.дело №*** се установява, че е било предприето принудително изпълнение на задължението на ответника за заплащане на издръжка на двете му деца и към м.януари 2022г. са натрупани непогасени задължения за издръжка в общ размер на 8 646лв. и лихва за забава в размер на 1 705,90лв.

Установява се от представения препис на удостоверение с изх.№*** изд. от *** че през периода от 10.03.2017г. до 25.06.2021г. ответника е бил в сочения

затвор за изтърпяване на наказание лишаване от свобода.

От представения препис на *** от 05.03.2020г. по преписка №*** по описа на същата прокуратура е видно, че по молба на ответника с доводи за влошено здравословно състояние на дъщеря му *** и нужда от предприемане на действия за организиране на лечение в чужбина, е било прекъснато за срок от 7 дни изпълнението на наказанието му лишаване от свобода.

Видно е от приложения препис на *** от ***, че ответника Б.К. е престоял за лечение в болничното заведение през периода от 21.07.2021г. до 27.07.2021г. с поставена диагноза ***.

Видно е от представения препис на *** от ***, че ответника е престоял в болничното заведение през периода от 08.09.2021г. до 12.09.2021г. с диагноза ***.

От приложения препис на *** е видно, че поради горепосочените заболявания на ответника е определена нетрудоспособност от 75%.

Установява се от представения препис на Постановление на прокурор от *** по преписка №***, че е било образувано досъдебно производство срещу ответника Б.К. за извършено престъпление по чл.143, ал.3, вр. ал.1 от НК по отношение на ищцата Т.Х., което е било прекратено поради недоказаност на обвинението по безспорен и несъмнен начин.

От приложения препис на разпореждане на *** е видно, че на ответника е била определена социална пенсия за инвалидност в размер на 212,50лв.

От представените преписи на заявления, изходящи от ответника и входящи при *** на 25.11.2021г. и 15.03.2022г. е видно, че заявителя е поискал съдействие и съставяне на график за осъществяване на режима на лични контакти с децата му, постановен по гр.д.№*** по описа на ***.

Ответникът е представил преписи на нот.акт за продажба на недвижим имот *** на нотариус с рег.*** и нот.акт за дарение на недвижим имот ***, от които е видно, че на 13.05.2010г. ответника е прехвърлил свой недвижим имот в полза на трето за спора лице, което на 26.09.2016г. го е дарило на дъщерята му *** К.а.

От постъпилата справка от *** е видно, че по описа на същата няма образувани и неприключили наказателни производства срещу ответника за престъпление от общ характер.

От постъпилата справка от *** е видно, че по описа на същата е била образувана Преписка №***, която е приключила с обсъденото по-горе Постановление на прокурор от *** за прекратяване на наказателното

производство. Видно е, че е образувана и преписка №*** г., по подаден сигнал от ищцата Т.Х. срещу ответника Б.К. относно неизплатени издръжки, по която е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК, срещу неизвестен извършител и към настоящия момент се извършва проверка във ***. Видно е също така, че е била образувана и преписка №*** по подаден сигнал от *** срещу Б.К. относно това, че е гласувал повече от един път в изборите за народни представители на 11 юли 2021 г., която преписка след проверка е приключила на 13.06.2022 г. с постановление за отказ да се образува досъдебно производство.

От приложените справки за съдимост се установява, че ответника е осъждан с влязла в сила присъда от 21.02.2000г. за престъпление по чл.129 от НК; с влязла в сила на 23.01.2018г. присъда за престъпление по чл.128, ал.2, вр. ал.1 от НК – за причиняване на тежка телесна повреда на ищцата Т.Х.; с влязъл в сила съдебен акт от 10.07.2019г. за престъпления по чл.354в, ал.1, вр. чл.20, ал.2 от НК и чл.354а, ал.3, т.1 от НК. Установява се също, че ищцата е осъдена с влязъл в сила на 09.09.2019г. съдебен акт за извършено в съучастие с ответника престъпление по чл.354в, ал.1, вр. чл.20, ал.2 от НК.

По делото е изготвен писмен социален доклад от ***, към който са приложени Доклад от извършена работа от *** (***)– ***. Приложени са и обсъдените по-горе заявления на ответника за съдействие за осъществяване на срещи с децата. Установява се от тези писмени доказателства, че при социалното проучване ищцата е споделила за извършеното от ответника спрямо нея тежко умишлено престъпление през 2017г., при което претърпяла жесток побой с бухалка от страна на ответника, който по особено мъчителен начин ѝ нанесъл тежки телесни повреди и това се случило в присъствието на децата им. Същото се излага от ищцата и при изслушването ѝ от съда в о.с.з. на 17.06.2022г., когато сочи, че ответника ѝ нанесъл жесток побой с метална бухалка пред очите на двете им деца и я държал 16 часа заключена в тежкото състояние, в което била след побоя, а впоследствие по-голямото дете се разболяло от левкемия. Посочено е, че по отношение на детето *** се провежда продължително лечение в ***, където то е със своята майка. Посочено е, че детето *** се отглежда в дома на своите баба и дядо по майчина линия, където са му осигурени всички необходими условия. Посочено е също така в социалния доклад, че с това дете се провеждат консултации с психолог в *** - оказване на психосоциална подкрепа с цел създаване на симбиотична връзка с бащата. Социално се, че ответника потърсил съдействие от страна на *** при *** за провеждане на срещи с децата си съгласно

***, като депозирал две заявления. В тази връзка била издадена Предварителна оценка на потребностите на дете/родител от социални услуги; Провеждане на консултации с психолог; Подготовка на детето за срещи с биологичния родител.

Сочи се в приложения доклад от ***-***, че детето *** не познава и не знае за съществуването на биологичния си баща Б.К.. Соци се също, че по време на консултациите и проведените тестове били отчетени повишена напрегнатост и ситуативна тревожност при засягане на теми, свързани със семейството. При ролева игра - сцена с кукли /семейство - майка, баща, дете и кака/, детето заявило „аз нямам баща, а на това детенце, ако съм на нейно място ще го попитам защо е закъснял и къде е бил“. Посочено е в доклада, че връзката на детето *** с майката и нейните родители е силна и морално и социално значимите житейски правила на майката са важни, детето се чувства сигурно и е стереотипизирало поведенчески умения създаващи му комфорт и усещане за лична значимост. Отхвърля фигурата на бащата. Фрустрацията и негативното отношение към фигурата на бащата са продукт на проточилото се във времето отсъствие на бащата, а не на действия на агресия от негова страна. Посочено е още, че след извършеното от ответника престъпление спрямо ищцата детето не се е виждало с баща си, не го познава и не знае нищо за него. Дадено е становище, че промяната в емоционално стабилната среда на детето би довело до проява на тревожност, негативно поведение, проява на агресия спрямо себе си и околните.

В хода на съдебното дирене са събрани гласни доказателства, ангажирани от страните.

Свидетелят ***, сочен от ищцата и неин баща твърди в показанията си, че той и свидетелката *** Х. се грижат към момента за детето ***, а голямото дете *** било от две години със своята майка в *** за провеждане на лечението му. Свидетелят твърди още, че бащата не бил правил опити да се свърже с него и съпругата му във връзка с децата, като нямал информация дали по друг начин е проявявал загриженост и предлагал помощ.

Свидетелката *** Х., също сочена от ищцата и нейна майка излага, че поради заболяването си детето *** се лекувало вече три години, като през първата били с майката в ***, а през последните две години в ***, където живеели на квартира. Твърди още, че не е била свидетел на случаи, в които бащата да се интересува от децата или да предлага помощ. Свидетелката сочи също, че знае, че детето *** ходело на психолог, водена първоначално от майката, а след това и от дядото, но не била запозната с провежданата от психолога терапия и резултата от нея. Твърди, че организацията по започване на лечението на детето *** в *** била

осъществена от майката и не знаела за участие на бащата в това.

Свидетелят *** К., сочен от ответника твърди в показанията си, че Б.К. се грижел за семейството преди да бъде осъден и осигурявал материалната му издръжка. Твърди също, че ответника имал недвижим имот с фурна, който прехвърлил на племенника си ***, а след това го помолил да го дари на детето ***. Св.К. излага, че ответника престоял в затвора около четири години и два месеца и бил освободен през м.юни 2021г. Твърди, че по време на лечението на детето *** в ***, ответника прекъснал изтърпяването на наказанието си, за да отиде да види дъщеря си. Твърди още, че ответника бил помолил племенника си *** да преведе 5 000 евро за лечение на болната му дъщеря, както и други негови приятели били помогнали. Твърди, че ответника и негов братовчед *** в *** се молили и уредили детето да отиде на лечение в ***. Сочи, че племенник на ответника имал предложение да назначи ищцата на работа в своя фирма в ***, за да ползват осигуровки там за провеждане на лечение на детето ***, но майката отказала. Свидетелят твърди още, че никой не давал информация на бащата за детето и той не можел да звънне на ищцата по телефон, т.к. тя подавала жалби в такива случаи. Излага, че след излизането му от затвора ответника лежал в болница в ***, а след това ходил в ***, открито му било заболяване, представляващо някакъв вид левкемия. Твърди, че ответника имал експертно решение на ТЕЛК и бил пенсиониран с инвалидна пенсия в размер на 200лв. Няма друг доход и живеел при майка си. Свидетелят твърди още, че ответника се задъхвал като ходи, имал инсулинозависим диабет. Искал да се вижда с децата си и бил подал молба до ***, но нямам отговор кога можело да се случи това.

Свидетелката ***, също сочена от ищеца излага в показанията си, че по времето, когато страните живеели заедно, ответника осигурявал финансови средства за издръжка на децата. Твърди, че когато детето *** се разболяло, бащата и близките му разбрали от интернет информация какво се било случило и много страдал, но ответницата отказвала да предостави информация за състоянието на дъщеря му, била го обиждала и казвала, че ще подаде жалба, ако се опитва да се свърже с нея. Твърди още, че близки на ответника помогнали на ищцата при пристигането ѝ в *** за лечението на детето. Свидетелката сочи също, че по молба на ответника негов братовчед в *** поел ангажимент да назначи ищцата в своя фирма там и да осигури прехвърляне на детето за лечение в добра болница в тази държава, но майката отказала. Св.*** твърди, че ответника имал заболявания, които му пречели да работи и да плаща издръжка на децата си.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна

страна следното :

Мярката по чл.132 от СК е крайна мярка за защита на децата. В настоящото производство ищцата твърди наличие на основания и в двете хипотези на чл.132, ал.1 от СК – че бащата представлява опасност за личността, здравето и възпитанието на децата – чл.132, ал.1, т.1 от СК, както и че без основателна причина трайно не полага грижи за децата си и не дава издръжка – чл.132, ал.1, т.2 от СК.

Съдът следва да се спре на всяка от двете хипотези. Първата регламентира особено тежък случай на поведение на родителя, което представлява опасност за личността, здравето и възпитанието на децата.

Съдът намира, че единствено факта, че бащата е осъждан не изпълва смисъла на тази хипотеза. От обсъдените писмени доказателства обаче се установи, че извършеното от ответника престъпление, за което е бил осъден на пет години лишаване от свобода е тежко умишлено против личността на майката на децата му, с което е бил осъществен състав по чл.128, ал.2, вр. ал.1 от НК. Вследствие това престъпление, на пострадалата е била причинена тежка телесна повреда. Както стана ясно от обясненията на ищцата, тя е била удряна от ответник с метална бухалка, стояла е 16 часа заключена в жилището и състоянието ѝ е било много тежко, като всичко това се е случило по време, когато децата са били в жилището. Съдът не обсъжда какви са последиците относно психичното състояние на децата вследствие на това, т.к. не са налице доказателства в тази насока – приложения доклад за извършена работа по отношение на детето *** в *** сочи, че то няма спомен за деянието на бащата спрямо майката, а по отношение на детето *** е невъзможно подобно изследване към момента. Съдът обаче взема предвид, че ответника е допуснал децата му да могат да възприемат такова физическо насилие от единия родител спрямо другия, доколкото са били в същото жилище, като без значение е дали действително са видели и разбрали какво се случва. Причинил е в същото време тежка телесна повреда на майката, несъмнено осъзнавайки, че вследствие на това не би могла да полага грижи за децата и да им осигурява издръжка през един неопределен последващ период, като в същото време е осъзнавал, че вследствие деянието си ще търпи наказание, което също би оставило децата му без неговата грижа и финансова подкрепа. Това поведение, осъществяващо и състав на тежко умишлено престъпление, водещо до опасността от лишаване на децата от грижата и издръжката и на двамата им родители едновременно, съдът счита, че

представлява особено тежък случай на поведение на родителя, застрашаващо личността, здравето и възпитанието на децата.

Съдът обсъди и наличието на хипотезата по чл.132, ал.1, т.2 от СК. Задължението за полагане на грижи и даване на издръжка на непълнолетно дете от родител възниква от момента, в който детето е родено, по силата на закона, и съществува независимо дали е отправена покана за изпълнение, съответно предприети ли са принудителни мерки за престиране на дължимото, докато детето навърши пълнолетие или до настъпване на друго законно основание за прекратяване. Недаването на издръжка, когато е трайно и при липсата на друг финансов или материален принос на родителя за отглеждането на детето, без значение дали издръжката е и изрично поискана, е поведение, което попада във фактическия състав на чл. 132, ал. 1, т. 2 СК. Законодателят е приел, че подобно поведение представлява цялостно неизпълнение на родителските задължения, което именно налага предприемане на мерки за закрила на детето чрез лишаване от родителски права. В този смисъл е приетото в Решение №58 от 16.04.2019г. на ВКС, по гр.д.№2931/2018г., IV г.о. Съдът съобрази и разясненията, дадени в Постановление № 4/1954 г. на ВС на РБ, в което е посочен като пример за обективна временна невъзможност родителят да доставя издръжка –изтърпяване наказание лишаване от свобода, но след конкретна преценка на възнаграждението, което получава съгласно Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража, и с другите му доходи и имущества, ако има такива.

В случая, съдът взе предвид, че за периода от 10.03.2017г. до 25.06.2021г. ответника е бил в затвора за изтърпяване на наложеното му наказание лишаване от свобода. От приложената справка за изтърпяно наказание обаче се установява, че 8 месеца и 33 дни от зачетеното за изтърпяно наказание е вследствие зачетени работни дни. При съобразяване, че два работни дни се смятат за три дни лишаване от свобода (чл.178 от ЗИНЗС), може да се направи извод, че повече от година ответника е работил в затвора. За отработените дни несъмнено е получавал възнаграждение, което е не по-малко от 30 на сто от възнаграждението за изработеното (чл.78 от ЗИНЗС), което му е позволявало да заплаща определена по размер издръжка на децата си, дори и под установения със съдебния акт размер. Въпреки това, обаче, бащата не е отделял никакви средства за децата си.

За периода от м.юли 2021г. до приключване на съдебното дирене в настоящото производство, бащата отново не е заплащал никаква издръжка за децата си. Съдът приема, че през този период ответника е страдал от заболяване ***, ***, вследствие на което му е била определена ТНР 75% - 40% за *** и 75%

за ***. Заболяването диабет само по себе си не е такова, което да пречатства реализирането на труд от болния. Заболяването *** е предпоставило определяне сочения процент ТНР, но от доказателствата по делото не се установява също да е такова, което пречатства полагането на труд, съобразен със спецификите на конкретното състояние на хронично болния. Наличието на тези заболявания, дори и по характер да са нелечими, само по себе си не обуславя извод, че лицето не е в състояние да работи. Поради това, съдът счита, че изпълнението на безусловното задължение на родителя да издържа децата си изисква полагането на труд, според възможностите, от които здравословното му състояние позволява да се възползва. В случая и майката е била ангажирана през този период с грижите по болното им дете ***, което също не ѝ е позволявало работа на свободния пазар, но ако всеки родител не търси начин да осигури някаква част от издръжката на децата си, според дори минималните възможности, които има, тези деца не биха могли да съществуват, т.к. е невъзможно да се грижат сами за издръжката си.

Съдът приема, че ответника е имал желание и полагал усилия да се вижда с децата си през периода след излизането си от затвора, поради което не може да му се вмени в отговорност липсата на осъществени контакти. В случая контактите с детето *** не са били осъществявани, т.к. същото има нужда от работа с психолог, за да се почувства готово да се срещне със своя баща, когото не познава и то поради поведение на последния спрямо майката, което е довело до пребиваването му в затвор за период от пет години и влошаване до крайна степен отношенията с пострадалия от престъпното деяние родител. Причините за липсата на контакти с детето *** също са обективни, с оглед здравословното му състояние, което не е ясно дали позволява подобно общуване. Тук следва да се посочи, че възстановяването на отношенията между бащата и двете му дъщери е от изключителна важност за нормалното развитие на децата и работата на ответника в тази насока следва да продължи, като ищцата от своя страна е необходимо да оказва нужното съдействие. Въпреки приетото обаче, че причините за липсата на контакти между бащата и дъщерите му са обективни, това не е от съществено значение за решаване на настоящия спор, т.к. принципно осъществяването на контакти на родителя с децата му, само по себе си не изпълва дори в минимален размер задължението на родителя за грижа и издръжка.

Ангажираните от ответника свидетели сочат в показанията си, че близки на бащата били дарявали средства за лечение на детето ***, както и помогнали при настаняването на ищцата в ***, но тези действия показват нормална загриженост и подкрепа на лица, които са близки и на самото дете, като по никакъв начин не

заместват дължимата от бащата издръжка която дължи на децата си.

Фактът, че през 2016г., родственик на ответника дарил недвижим имот на детето *** също не обуславя извод за изпълнение на задължението за издръжка през периода след раздялата на родителите.

Може да се направи извод от гласните доказателства, че бащата е имал желание да участва в избора на болнично заведение, в което да се проведе лечението на дъщерята на страните ***, но в настоящото производство не стои на изследване въпроса кой е бил най-адекватния избор за здравословното състояние на детето. Той е ирелевантен за спора. От значение са действията, осъществени вследствие намерението на родителите да се грижат за децата си.

Предвид горното, съдът приема, че през периода от м.март 2017г. до момента на разглеждане на настоящия спор, ответника е проявил особено тежък случай на поведение, представляващо опасност за личността, здравето и възпитанието на децата, извършвайки тежкото умишлено престъпление спрямо майката, както и не е давал никаква издръжка на децата си, макар и в отделни части от периода да е могъл да осигури средства за дори и минимална част от издръжката на дъщерите си. При това, както се посочи по-горе, са изпълнени хипотезите на чл.132, ал.1, т.1 и т.2 от СК и съдът намира наличие на основания за лишаване на ответника от родителски права по отношение на децата му *** и ***.

Лишаването от родителски права не би могло по никакъв начин да засили отчуждението между децата и бащата, т.к. за този родител остава изцяло възможността да осъществява лични контакти с тях така, както са определени по гр.д.№*** след преценка готовността им за това. Поведението на родителя, насочено към плащане на дължимата издръжка и подкрепа в грижата за децата, съобразено изцяло с интересите им би било основание за възстановяване на родителските права при наличие на основанията по чл.135 от СК.

С оглед на това, че режимът на лични контакти е вече определен по силата на одобрената спогодба по гр.д.№*** по описа на *** и същите на този етап са подходящи за осигуряване възстановяване нормалните отношения между бащата и децата, съдът счита, че не следва да се внася изменение в тях, а изрично се отрази в диспозитива, че режима на лични контакти ще се осъществява по уредения вече начин.

Дължимата на децата издръжка от бащата е вече решен в разгледано исково производство, а съгласно разпоредбата на чл.134, т.1 от СК, съдът сезиран с иска за лишаване от родителски права се занимава с въпроса за дължимата издръжка

само, ако не е присъдена.

С оглед изхода на производството и на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответника следва да бъде осъден да заплати на ищцата направените от нея деловодни разноски в размер на 50лв. за държавна такса. По делото не са представени доказателства за плащане на уговореното адвокатско възнаграждение, а е уговорено плащането му по банков път. С оглед липсата на доказателства за действително сторени такива разноски, съдът не следва да ги присъжда.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ЛИШАВА, на основание чл.132, ал.1, т.1 и т.2 от СК, БЛ. ЕНЧ. К. с ЕГН *****, от ***, *** ОТ РОДИТЕЛСКИ ПРАВА по отношение на децата *** К.А с ЕГН ***** и *** К.А с ЕГН *****.

РЕЖИМЪТ НА ЛИЧНИ КОНТАКТИ на децата *** К.а с ЕГН ***** и *** К.а с ЕГН ***** с бащата БЛ. ЕНЧ. К., ЕГН ***** ще се осъществява така, както е определен в производството по гр.д.№*** по описа на ***, както следва: всеки първи и трети петък от месеца за времето от 16.00 ч. до 18.00 часа в помещение на *** и в присъствие на служител от тази *** по местожителство на децата.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1, от ГПК БЛ. ЕНЧ. К. с ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ в полза на Т. АН. ХР. с ЕГН ***** деловодни разноски за държавна такса в размер на 50лв.

След влизане на решението в законна сила, препис от него да се изпрати служебно на *** за вписване в регистъра по чл. 136 от Семейния кодекс, както и да се изпрати на ***.

Решението подлежи на обжалване пред ПлОС в двуседмичен срок от връчването му на страните по делото.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____